

Szerkesztőség és kiadóhivatala
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Küldési- és hirdetésosztályok délelő
9-11 óra között.
Borlay, Ester-utca 325. sz. a.
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1—10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirtet-
éseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentes 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

56. szám.

Brassó, Kedd, május 17-én.

III. évfolyam 1887.

Lapunk jövő száma a közbeeső ünnep miatt
— melyen lapot nem adhatunk — csak
szombaton, f. hó 21-én fog megjelenni.

A botfalusi erdőügy és még valami. III.

Hogy azonban mégis felette nagy kárt
ne szenvedjen a magában véve különben ár-
tatlan község a vezetői botorsága miatt, —
újabb tárgyalás alá vétetett az ügy és végre
folyó évi január hó 30-án következő intézke-
dés volt tehető, mondhatni csaknem azért,
hogy mégis valamiképpen megmentessék a köz-
ség a szerződés-szegésből származható követ-
kezményektől:

Botfalu község azon kérelmének, hogy az 1883.
évi 21650 számú rendelettel engedélyezett erdő-
kikerekítéstől eltérőleg a kir. erdőfelügyelőség 1883.
évi 163. számú, ide visszazárt szakvéleményéhez
csatolt vázlatrajzon I. 1 és I. 5 tel jelölt területeknek
egy része az erdőtestből kihasítván, állandóan le-
gelővé változtassék át, nem tehetek eleget; megjegyzem
azonban, hogy a község az általa beterjesztett
vázlatrajzon 5. 6. 7. és 8-al jelölt területeket, ha
azoknak beerdősítését gazdasági szempontból annyira
fontosnak és szükségesnek tartja, a jelenlegi erdőál-
lomány megcsökkentése nélkül is beerdősítheti és az
erdőhöz csatolhatja.

A mi a községnek második kérését illeti, meg-
jegyzem, miszerint nincs kifogásom az ellen, hogy a
Gutmann cégnek szerződésileg eladott 1500 darab
törzs értékesíttessék; ezuttal azonban csupán a fent
említett erdőfelügyelői véleményhez csatolt vázlatraj-
zon I. 3-mal jelölt területnek kihasználását engedem
meg a következő feltételek alatt.

1. A kihasználásra engedélyezett terület határa,
a kérdéses vázlatrajznak, megfelelően szakképzett erdő-
tiszt által jelölendő ki, az eladás tárgyát képező törz-
sek pedig szintén szakképzett erdőtiszt előleges kijelölése
után a folyó 1887-ik évben kihasználandók. A
vágás területén visszamaradó fakészlet és hulladék
a jövő 1888-ik évben kihordatván, az egész vágáster-
ület legkésőbb 1890 év végeig kocsányos vagy ko-
csánytalan fagygyel vetés vagy ültetés útján beerdősítendő.

2. A folyó 1887-ik évben beerdősítendő az em-
lített erdőfelügyelőségi vázlatrajzon I. 1-el jelölt terü-
let s az I. 5. alatti mocsáros legelőből 32. 5 kat
holdnyi második fele, valamint az I. 2 alatti terület a

jövő 1888-ik évben lesz szintén az előbb megjelölt
fanemmel vetés vagy ültetés útján beerdősítendő.

3. A legeltetés tilos az I. 1. I. 2. a most ki-
használható I. 3. és az I. 5 alatti területeken, mi-
hez képest ezen területek határai az erdőtörvény 7. §.
értelmében szembetűnő nyilvános tilalmi jelekkel lá-
tandók el.

4. Az I. 3-mal jelölt területen nyert épületfa
értékesítéséből befolyó pénzüsszegekből és pedig a vá-
sárló által fizetendő első részletből vagy részletekből
a most elrendelt erdősítések költségeinek fedezésére
3500 forint a vármegye pénztáránál leteendő és ez
által gyümölcsözőleg elhelyezendő.

5. A rendszeres gazdasági üzemterv a fenteb-
iek figyelembe vételével elkészítendő és legkésőbb f.
1887. évi június hó 1-éig beterjesztendő.

A mennyiben a kihasználásra engedélyezett I. 3
alatti területről a 1500 drb. törzs ki nem kerülne, a
további kihasználás engedélyezését magamnak tartom
fenn és attól teszem függővé, vajjon a község a most
engedélyezett kihasználáshoz kötött feltételeknek meg-
felel-e pontosan.

Felhívtam tehát a közigazgatási bizottságot,
hogy fenti elhatározásomról nevezett községet értesít-
vén, egyideűleg figyelmeztesse, hogy az engedélyhez
kötött feltételeknek, valamint a rendszeres gazdasági
üzemterv/beterjesztésére megszabott végső határidő-
nek meg nem tartása, mint erdőrendészeti áthágás —
törvényszerűleg fog büntettetni.

Budapesten, 1887. évi január 30 ikán.

A miniszter megbízásából: Bedő.

És a ki azt hiszi, hogy ezzel már vége
van a sok irka-firkának s Botfalu község meg-
tanulván a törvényeket és rendeleteket tisztelni,
igyekezni fog most már minden tekintetben
eleget tenni az annyira egyszerű, világos és
határozott intézkedéseknek, a melyekről még
ő sem mondhatja, hogy azok nem az ő hatá-
rozott előnyére és javára fognak szolgálni idő-
vel, — az nagyon, de nagyon csalódik.

Ugy értesültünk ugyanis, hogy a község
újabb folyamodott az ellen, hogy az eladott
idős fák az idén levágassanak és kitakarítsas-
sanak az erdőből, a minek t. i. az lett volna
célja, hogy a kihasznált terület a lehető leg-
rövidebb idő alatt újból beerdősíttessék s ez
által a községre nézve kamatozóvá tétessék. —
A kérelem indoka bizonyosan az lesz, hogy
„... a sok bürokratikus huza-vona miatt ki-
esett a nagy-kanizsai Guttmann-cég a Fällungs-

zeit-ból“, a mint ez a „Tageblatt“-ban több
naivitással, mint szakértelemmel írva van.

Hogy ez megint csak egy mesterségesen
kifundált „megtörtént tény“ és kierőszakolt
ürrügy, kitetszik abból is, hogy a szóban forgó
erdő a döntés után korántsem sarjakról avagy
természetes uton létrejött utónövedékről fog
felújítani, hanem makkvetés vagy csemete-
ültetés által. Ily esetekben pedig lehetne biz-
azokat a vén fákat akár csak a kánikulában
is dönteni és feldolgozni. Erdőrendészeti szem-
pontból senki sem fogna akadályt gördíteni
annak elébe. S bizonyára községi vagyonke-
zelési szempontból is örvidenének ezen az il-
letők, mert a 38.000 frt egy évvel előbb folya-
be és kamatoznék s az erdő is egy évvel előbb
nőne és gyarapodnék a község javára. Mig
ellenben így egy évi kamattal és fatömeg-
növedéssel szegényebb lesz a község s gazda-
gabb más valaki!

Váljék egészségére az illetőnek! Azért
azonban nem szükség, hogy a „Tageblatt“ is
felültesse magát és így csináljon hangulatot a
százszok között a „bürokratikus“ földmívelési
miniszterium ellen!

Mindezt szükségesnek tartottuk kipuhatolni
és részletesen előadni, mert még keményebb
dolgok is következhetnek be a „barcasági“
erdőrendészet körében a közelebbi hetek s hó-
napok alatt.

Az 1879. évi erdőtörvény 49. §-a ugyanis
azt írja, hogy: „Ha az egyházi személyek,
egyházi testületek, köz- és magán alapítványok,
hitbizományi birtokosok, törvényhatóságok,
községek, közbirtokosságok és a 17. §-ban em-
lített testületek és részvénytársulatok a gazda-
sági tervet a törvényes időben bemutatni ön-
hibájuk miatt elmulasztják, 500 holdat meg-
nem haladó erdőknél 100—300 frtig, azontúl
pedig 300—1000 frtig terjedhető pénzbüntet-
téssel büntetendők. — Ezen büntetés minden
újabb félévi mulasztás után ismétlendő.“

És ezen törvényes határidő, úgy tudjuk,
hogy lejárt, illetőleg le fog járni:

Brassó városra és az odaváló belvárosi ev. luth.
egyházra nézve 1887. márczius 31-én.

Botfalu községre nézve 1887. január 1-én.

Földvár „ „ 1887. szept. 30-án.

Veresmart „ „ 1884. jun. 14-én.

Keresztényfalva közs. nézve 1887. jan. 31-én.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Zajzoni Rab István.

Most, midőn közeledik már az idő, melyben a
csángó költő, Zajzoni R b István szülőházát a brassó-
megyei tanító-egyesület emléktáblával jelöli meg, —
talán nem lesz érdektelen a korán elhunyt tehetséges
fiatal költő életéből egy részletet kiszakítani.

Három levél fekszik előttünk, melyeket Bunna
Sándor jelenlegi krizbai jegyzőhez írt, ki a költőnek
anyagi támasza volt. A levelek hű képét adják azon
küzdelmeknek, melyeken keresztül mennie kellett.

A levelek következők:

I.
Brassó, december 20-án 1859.

Édes Sándorom!

Két pénteken keresélek a klastrom-kapuban s
nem vala szerencsém, veled találkozhatni; hozzád pe-
dig ki nem mehettem az idő hideg és ruházatom nem
meleg volta miatt. Halom, gazdag ember lettél és
boldog vagy; örvendek rajta, — részemről az ég ily-
fele áldásával nem dicsekhetem. Holnap hajnalban
ide hagyom Barcaságot; pénzem a lehető legkevesebb
van, de én épen ily helyzetben érzem magam nagy
tervek kivitelére fölbátorítva. Újból Bécsbe megyek
és beíratom magam a theológiára és azt be is vég-

zem. Brassóban Dr. Otrobán Nándornál a lópiacson
(főmája arany betűkkel ragyog ablakai fölött) utolsó
munkámból, a „Kordalok“-ból még feles példányok
találhatók. Mint gazdag ember megvehetnél egy ötven
darabot 25 uj forintért és átadhatnád a pénzt Otro-
bánnak, a ki nekem ebéli jövedelmem fejében ötven
uj forintot előlegezett. Ha levéllel akarsz megörven-
deztetni. írhatok nékem Bécsbe: Alfgrumb, Hauptstraße
Nr. 144. zu ebener Erde, Thüre rechts. — Tisztelem Sze-
merjay tanító urat, téged és nődet és maradok hű ro-
konod és barátod

(Zajzoni) Rab István.

II.

Pest, september 19-én 1861.

Édes Sándor barátom!

Ötödik hónapja, hogy odahagytam drága szülő-
földemet, nagy reményekkel keblemben a haza és nem-
zet iránt és nagy lelkesedéssel azon szent ügyért,
mely mellett itt Pesten a haza legnagyobb férfiai oly
dicső szellemi harcztot vívtak — győzelem nélkül.
Nagyok valának terveim, magasan dobogott keblem,
ifjúságom még egyszer föllángolt szent erővel, égbe-
törő hatalommal, de fájdalom tán utójjára, mert a
mint ti is tudjátok és érzitek, minden ismét vissza-
sülyed az absolutismus irgalmatlan markába, hol el-
fojtódik még a csirája is annak, a mi örökké szép, jó
és nemes.

Megkomolyodtam, nagyon megkomolyodtam. A
nyár közepén elhagytam volt Pestet és időmet egész
september vagy is folyó hó első hetéig Biharmegyé-
ben a mindszenti pusztán, egy irántam sok szeretettel
viseltető derék magyar család körében, hol is egész
visszavonultam, a világtól elzárkózva, titkosan susogó
fák árnyékában, a hullámvérő Körös regényes partján
egyedül a költészetnek éltem és ebben találtam vi-
gaszt a sok keserű tapasztalat terhe alatt. Jelenleg
Pesten vagyok azon szent és szilárd elhatározottság-
gal, hogy időmet jövőm megalapítására szenteljem. A
pálya, melyet magamnak választottam és melyről többé
soha nem fogok távozni, bár minő súlyos körülmé-
nyek nehezdedjenek is az én árva fejemre, — a theo-
logia. Igen én october első napjaitól kezdve a pesti
theologiai intézet szorgalmas tagja leszek s a jövő
évben, ha az isten megsegít, Németország egyetemeit
fogom meglátogatni, ha gyalog kéne is oda jutnom.

A mintszenti pusztán, hol a mint említém, a
nyár utó részét töltém, borzasztó mindennapos hideg-
lázba estem volt és ez siettetett utamat Pestre, hogy
magam szakértő orvosok kezére bízhasam. Nem
számítottam rosszul, mert a hideg, mely engem aug.
18-ka óta naponta meglátogatott este fél hatkor és
festileg úgy tönkre tett, hogy most is alig ismerek
magamra, september hó 3-kán végkép elhagytam, az

Ujfalu községre nézve 1886. okt. 31-én.
Prázmár „ „ 1886. május 1-én.
Rozsnyó községre és az odaváló ev. luth. egy-
házra nézve 1887. június 1-én.
Feketealom községre nézve 1887. máj. 31.
Apácza „ „ 1887. jun. 1.
Szentpéter „ „ 1886. szept. 30-án.

Kiváncsiak vagyunk, hogy minő levélkék fognak majd ismét a „Tageblatt“-ban megjelenni, ha a törvényes eljárás igénybe lesz vevendő ezeknek csaknem mindenike ellen. — Mert hogy „önhibájok“ miatt is mulasztották el a bemutatást némelyek, kitetszik abból is, hogy sokan ezek közül felebbezték és tiltakoztak évekkkel ezelőtt, midőn a megyei erdészeti bizottság a megye alispánjának megkeresése folytán azt találta volt véleményezni, hogy egy bizonyos vállalkozóval nem ajánlja a szerződés megkötését, mert az illető már megmutatta volt mint hétfalusi erdőtiszt, hogy nem megbízható ember az ilyen ügyekben. . . .

„Wie heisst?! Mi köze ahhoz a megyei közigazgatási erdészeti bizottságnak, hogy ki-vel szerződnek az üzemtervek elkészítése iránt az erdőbirtokos községek? . . . Ha tetszik, akár egy fegyenczcel is elkészíttethetik azt“ — ez volt a csaknem egybehangzó felebbezések válasza erre, úgy hogy talán még az erdészeti bizottságnak kellett magát mentegetnie, a miért megkeresés folytán ez ügyben véleményt mert adni az alispán urnak.

Hát aztán még ha oda vesszük azt is, hogy erdőtisztet sem akartak éveken keresztül választani némelyek, mert hát véletlenül a pályázók közül a szakképzettek nem valának sem született és nevelt szászok, sem pedig külföldi németek. . . .

Mily sokáig csúrták-csavarták e dolgot is, arról is beszélnek az akták. Hogy pedig az üzemtervek késedelmes beterjesztésére közvetve befolyhatott ez is, ki tudna azon kételkedni, a ki tudja, hogy az erdőtisztek főleg azért alkalmazandók, hogy az erdőtörvény szerint való eljárásra és kezelésre megtanítsák az illető birtokosokat.

Már pedig az nem igazság, hogy a míg a szomszéd vármegyék, sőt még a szomszéd járások községei közül is sokan már évekkkel ezelőtt elkészítették a rendszeres erdőgazdasági üzemterveket s alkalmaztak megfelelő képzettségű és kellően díjazott erdőtiszteket, — addig a „Burzenland“ községei teljesen meg lettek légyen kimélve ezen — szerintük is — különben üdvös intézmény terheitől.

Elvárjuk, hogy a törvény egyenlően és igazságosan alkalmaztassék e tekintetben is.

K-y.

Belföld.

Brassó, május 16. (Választási reakció.) Segesvár felől kedvező szél fu. Az ottani szászok túlnyomó többsége belátva az eddigi politikai irány helytelen s káros voltát, szakított a néppárttal és szabad-
elvű párti jelöltet fog felállítani az idei választásra. Kétségtelen, hogy győzni is fog. — Ez a kedvező hír

egészen kihatott a helybeli német világlapot. Egy vezércikkben, szombatról, dühöng, tombol, akár egy örült. Legszelebb kifejezései: Barbarismus; Gewalttätigkeit s más hasonló. Olyan cizik az, hogy bizony a szocial demokráta sem irnak izgatóbba-
kat. Valóban a „Kr. Ztg.“ érett már arra, hogy az államügyész egy kis figyelemre méltassa s megtanítsa tiszteleire saját hazája iránt.

Brassó, május 16. (A szászok jelöltjei) A brassómezei szász-német néppárt kezd mozogni. Jár-
nak faluról-falura, mint repülő hazafiak. Csak jelölt-
jeik személyében nincs még végső megállapodás. Az eddigi megállapodások szerint a jelöltek a következők: Brassó I. kerület: Zay Adolf, az eddigi képviselő; Brassó II. kerület dr. Zell Vilmos szeszgyáros; — szász-hermányi kerület: Jeckelius Jenő kereske-
delmi kamarai segédtitkár. — A vidombáki kerületre nézve még nincs megállapodás. Jelölt gyanánt szó volt Filtsch József szerkesztőről is, de észrevették, hogy szerkesztőjük, a párt jelenlegi elnöke nem is választó.

Brassó város hirdetményei.

Brassó város képviselőtestületének legutóbbi köz-
gyűlésén a város gazdasági hirdetményei közzétételének kérdése is volt napirenden. F. hó 18-án ez új-
ból tárgyalatni fog, tehát időszerű, hogy mi is hozzá-
szóljunk.

A városi tanács nem akarja teljesíteni a felsőbb-
ség rendeleteit. Azon ügyben, melyet most a képvisel-
et elé terjesztett, két felsőbb hatósági végzés van már. Az alispán és a közigazgatási bizottságé. A ta-
nács tehát tartoznék ezeket respektálni s nem volt joga ezen ügyet, egy bevezetett tény, ily alak-
ban a képviselőlet elé vinni. Annál kevésbé oly megal-
bízható módon, a mily gunynyal bon-
czolagta Boér városi főjegyző az alispán rendeletét.

Más megyében az ily alantas tisztviselőt meg-
leczkésztették érte. Ha az állami tisztviselő kritizálja felsőbb-
sége rendeleteit, fegyelmi vizsgálatot indítanak ellene. S ime itt egy városi főjegyző elég bátor-
sággal bír, nyílt képviselő testületi ülésben gunyos kritikával illetni alispánja végzését. Pedig ez Bras-
sóban nem az első eset. Vajjon nem volna e helyén, ily körülmények között egy kis felsőbb-
ségi eréllyel példásan elejét venni az ily esetek ismétlődésének?

Bizony nem ártana a t. városi tanácsnak kis komoly leczkét adni azon tiszteletről, melylyel az alispán s közigazgatási bizottság, mint feljebbvalói iránt köteles viseltetni. A felsőbb hatóságok méltóságának s tekintélyének megóvása követelné ezt.

A városi tanács nem akar más nyelven hirdetni gazdasági ügyekben, mint németül. Erre vonatkozik az az indítvány — szemben a jogérvényes felsőbb hatósági rendelettel — hogy bizassék a tanácsra, mit és hogyan akar hirdetni.

A tanács elég óvatos és takarékosági szempon-
tok mögé rejtja a valódi okokat. De vajjon ki hinné el, hogy Brassó város t. tanácsa, mely még százezer forintot felülhaladó jövedelme mellett 44 ezer frt de-
fizitet mutat fel évenként, mely ezeket pocskó el haszonjainak dolgokra: takarékosági szempontból in-
duljon ki 1—2 száz frtnál, midőn azt a lakosság két-harmadának érdekei követelik?

A valódi ok, — nyíltan megmondjuk — nem-
zetiségi. A tanácsnak fáj, hogy mi nyíltan, férfiasan meg-
rójjuk hibáit. Ezért nem akar a „Brassó“-ban hir-
detni. Ezért kell a dolognak más feneket keríteni.

A kérdés e körül forog: jogos-e tízezer magyar s ugyan-
nyan lakos követelni, — hogy a város összes hirdet-
ményei ne csak németül, hanem magyarul s románul is jelenjenek meg? Jogos-e ezt követelni 20,000 lakos, szemben 10,000-rel?

Maga a törvény ad erre jogot. E törvényre he-
lyezkedett az alispán s erre a közigazgatási bizottság. S ha a városi képviselőlet — a mi előre látható — elfogadja a tanács indítványát: akkor megsértette Brassó város magyar és román lakosságának ér-
dekeit.

Ez nem csak a magyarok érdeke, hanem ép-
ugy a románoké is. Ne engedjük tehát magyar s ro-
mán városi képviselőink s virilistáink, hogy a kisebbség ignorálja a többséget. Holnap foga képviselőlet ez ügyben határozni.

Reméljük a magyar s román képviselőleti tagok teljes számban fognak megjelenni s nemzetiségleik érdekeit jogukhoz és kötelességeikhez hiven képviselni.

Ez ügy látszólag csekély, de valójában igen fontos-
águ, e két nemzetiségre nézve.

Mi bizunk a képviselőlet józan gondolkodásu szász tagjainak igazságszeretetében is, hogy ezek is igyekezni fognak felvilágosítani a tulzókat. — De ha netalán a képviselőlet mégis a tanács indítványa értelmében ha-
tározna, tudni fogjuk úgy is, mi a teendőnk.

Külföld.

Brassó, május 16. Franciaország próbamo-
gosításokat rendez Európa mulattatására. Ez azonban Németországban folyton növekvő visszatetszést kelt; a félhivatalos lapok egyelőre hallgatnak az ügyről, minthogy kényes természete óvatos elbánást igényel. Ujabb bosszankodást keltett az is, hogy Schnetzen já-
tékszergyárát a nancy praefektus becsukatta. A pá-
risi miniszterválság felől irányadó körök tartózkodás-
sal nyilatkoznak — A „Nat. Ztg.“ azt állítja, hogy a „Journal de St. Petesburg“ cikkével, — melyet kü-
lönben nem Giers sugalmazott, — a hirlapi vita be-
van fejezve.

Az orosz sajtónak magatartása a szerb királyné utazását illetőleg feltűnést keltett. Most mindenünnen mege-
száfolják ama híreket.

Belgrádból jelentik: Külföldi lapok azon hire, hogy Natália királyné utazásával politikai indokok függnek össze, teljesen légből kapott kohlomány. — A királyné utazásának egyedüli célja, megrongált egészségének helyreállítása.

Bulgáriában onnan érkező hírek szerint a Sob-
mielőbb egybe fog hivatni, hogy Bulgária és Kelet-Rumélia függetlensége kikiáltassék és hogy a koronát Montpensier herceg fiának vagy Chartres hercegnek felajánlják.

Kréta szigetén még mindég zavar van. A kré-
tai nemzetgyűlés keresztényekből álló többsége ren-
deletet határozott el, mely a népnek meghagyja, hogy tagadja meg az adófizetést, a hivatalnokoknak és zsandároknak pedig, hogy szolgálatuk teljesítését szün-
tessék be. A rendelet elhatározatott, mivel a porta vonakodott az adókat leszállítani. A helyzetet komoly-
nak tekintik.

orvosom és barátom által megrendelt orvosság csu-
pán egyszeri használása után. Nagy ég, mily di-
cső dolog egy ily radikális szer feltalálása és az a esoda, hogy még sincs elterjedve, pedig hány száz ember hordozza hónapokig, sőt évekkig azt a borzasztó hideglelést. Ha netán néktek Krizbán vagy a vidéken szükségtek volna, én egész készséggel szolgálak az illető recepttel.

Gyenge vagyok még és rá vagyok utalva a sza-
bad levegő minél hosszabb és gyakrabban élvezésére, mi által irodalmi munkásságom nagyon kis mértékre re-
ducálódik. A mindszeinti pusztán írt verseimet pénzé tettem és abból tengődöm most: de october végeig nem tudom, hogy élek el. November hótól kezdve negyven forint havi fizetésem lesz a „Családi kör-
czimű lapnál, melynek újdonságait fogom írni, a mit is a theologia mellett könnyen végezhetek, mert az említett lap csak egyszer jelenik meg hetenkint, tehát elég hosszú időt enged az újdonságok összeszedésére.

Sokáig törtem a fejem, hogy hová, hogy kihez forduljak egy kis segélyért, melyre tán csak most, és többé nem lesz szükségem. Rajta állapodtam meg, visszaemlékezvén testvéri ígéretedre és ezennel, ha szeretsz, ha jövőmet és boldogulásomat csakugyan sziveden hordozod, hozzád vagyok bátor fordulni szorult helyzetemben és arra kérni téged, hogy nékem,

ha lehet, rögtön szíveskedjél ötven új forintot küldeni. Beszélj az öreg tiszteletes urral is, kit forrón üdvöz-
lök, és ne hagyjatok el csak most engem. Az emlitett összeget nem kívánom ajándékol, én arról egy elismerést és kötelezvényt küldök néktek, miszerint azt néktek akár jövő januártól kezdve per havonként tíz forint, akár tanulmányaim bevégeztével, midőn szülőföldemen állomást nyerek, egyszerre vissza fogom fizetni. Csak arra kérek, édes barátom, hogy kívü-
led és a krizbai tiszteletes uron kívül ezt meg ne tudja senki; nem akarok alkalmatlan emberek szájába kerülni. Tedd meg, teljesítsd ezen baráti kérelmem, testvéreileg kérek, magad sem fogod megbánni.

Foris tiszteletes urat, Szemerjait, Zaminert tisz-
telvén, néked pedig testvéreileg kezedet szorítván és csöndes nőd kezét csókolván,

vagyok hű barátod és rokonod

(Zajzoni) Rab István.

Lakásom: Ujvilág-utca 6-dik szám, 1-ső emelet, 22-ik ajtó.

III.

Pest, február 17-én 1862.

Kedves barátom Sándor!

Bocsáss meg késő megszólamlásomért; másképp nem lehetett. Egész télen át halálos beteg voltam Pesten, a köhögés s a gyomorkatharus majd a sirba vittek. Hála egy-két jó embernek, kik engem a leg-

nagyobb inség közt lehetőleg segítettek és képessé tettek, hogy valahára talpra állva, elhagyhattam azt az egészségtelen Pestet és ide jöhettem Váradra — egészséges levegőbe. De itt nem akarok én maradni, én minden áron és minél előbb haza akarok menni és ott letelepedni. A theologiát Némethonban végezni, átláttam, hogy lehetlen. Nincs pénz, nincs egészség. Azért édes barátom, ha van ott a vidéken bármilyen állomás, légy annyi barátsággal, azt számomra reser-
válni. Nem tartok én semmi féle állást csekélynek, beérem a legszűkebbel, lemondtam már minden föl-
lengős vágyról, — egyszerű, visszavonult élet mindaz, a mi után vágyodom. Légy segítségemre, kérek, és ha teheted, küldj nékem egy kis uti pénzt is, hogy minél előbb ott lehessenek köztetek. De ne haragudjál rám, édes barátom, mivel téged ezen új kéréssel ter-
hellek, ne haragudjál, hisz utószor történik. Hozzá-
való jó akaratomba és rokoni szeretetedbe bízva, va-
gyok hű barátod

Rab István.

Levelezimem: Rab Istvánnak Dr. Mayer Antal urnál a közép-
utczában — Nagyváradon.

Szemerjajt és a tiszteletes urat üdvözlöm.

Várva várom soraidat.

A román passivisták csütörtöke.

— Román lapzemle. —

A szabadalmazott nemzetiségűnek — patentati nationalist — kiadták kiáltványukat a Nagy-Szeben székvárosukból Baritiu elnök és Slavici titkár aláírásával, melyben, mint 1881. óta annyiszor felhívják a román választókat, hogy a közelebbi országos képviselő választások alkalmával az erdélyi részekben egyáltalán ne éljenek választói jogukkal. A magyar-honi és bánági részekben is csak ott válaszszanak képviselőket, a hol a nemzetiségit választhatnak s ezt is úgy, hogy előre bizonyosak lehetnek, hogy a romániai bataus-októl nem kell tartaniok.

Ott, a hol kilátás van arra, hogy vagy egy jó román még meg is döngölhetnek a batausok, ott nem merjenek ütközni elfogadni. Ne segítsenek egyetlen országos párt jelöltjének sem. Nem érdemlik meg azok, hogy a jó és teli vérű nationalistát elpáholják. Ezt még a fehér holló sem érdemli meg. Kimélni kell boldogabb időre a nationalistát vért.

Eljő az idő, midőn majd megmondja a szebeni komité, hogy: „na, most, vagy soha!” Akkor aztán majd választanak a szebeni szkupcsina számára s lesz hegyen-völgyön lakada'om nekik, a nationalistáknak és siralomvölgyévé válik ez a haza nekünk magyaroknak. Mert tudnod kell t. olvasóm, hogy a nationalistáknál nincs neve Magyarországnak, ők csak így nevezik most: ez a haza, ez az állam.

Eljő a keresztelésnek is ama napja, már t. i. midőn nem lesz magyar a Kárpátok gyűrűzetében az Olt, Maros, Tisza, Duna folyók mentében. Mi addig hadd nevezzük ezt a földterületet a szép Magyarország, ők csak így nevezik: „ez a haza, ez az állam.”

Az örültségnek, az engesztelhetetlen gyűlötségnek nagy foka kell ehhez; de meg is van s erről még a „Telegraful Român” sem tehet, annyival kevésbé tehetünk mi valamit. De még is tehetünk. Szánakozunk lehet azokon, kik Szerdahelyen kirúgták lábaik alól a haza szent földjét s azóta Mohamed koporsójaként a levegőt rugdoshatják s azt hiszik, hogy e rugdalózással a magyar nemzetet megijeszítik. Azt hiszik, hogy ők a magyar haza területén élő gör. keleti és gör. kzh román ajku magyar honpolgárokat képviselik; — hogy valamelyik országos párt, vagy valamelyik magyar kormány valaha olyan avult helyzetbe fog jöni, — hogy a nationalisták komitéjához fog segítségért fordulni és ezen segítségért az uniót megsemmisíti és a Tiszáig az általános szavazati jogot fogja kiharcolni.

Boldogok a könnyen hívó nationalisták! Övék lesz Magyarország a Tiszáig s elmehetnek országgyűlésre Bukarestbe . . .

Igy jár az ember, ha kirugja lábai alól a haza szent földjét; ha abban a rögeszmében szenved, hogy ő nem lehet boldog, míg ezt a földet Magyarországnak nevezik. Ők azt hiszik, hogy csak Magyarországon jár küzdelemmel a képviselő választás. Pedig tudhatná főleg a komité szóvirágos titkára, hogy hol teremnek a batausok.

Hanem szó, a mi szó, a nationalisták tábor megcsappant. Ma szembetűnőleg gyengébb, mint ezelőtt három évvel. Akkor még Babes tudott három óráig oráolni, az idén már elég volt egy órnyi idő. Akkor 160-on, az idén már csak 135-ön sereglettek Nagy-Szebenbe. Hát Kozma Párthén, hát a Mocsonyiak hova lettek? Félre vonultak, nem akarnak egy gyékényen árnálni a tribunistákkal. Pedig csak nem tagadják el, hogy azok is jó vérű románok.

Maga a „Telegraful Român” azt írja 46 sz. vezércikkében, hogy: „a szebeni értekezlet végzett dolgai nem épen valami nagyok — nu sunt toe-mai prea mari.

A pártban nézeteltérések vannak s ennek bizonyossága az, hogy a komitéból a legderekabb román férfiak félreálltak. Nem hiszi, hogy értekezlet hasznára vállják a nációznak. Soha sem volt a passivitas pártolója s ma sem az.

Ha a „Telegraful” így nyilatkozik, eltörpül e mellett a választókhoz intézett szóvirágos felhívás. Nem hiszi, hogy a dualismus mulékony valami, hogy a federalizmus nálunk is életre vergődhetik, ha Ausztriában lábrakap s abban a meggyőződésben van, hogy az aktivitással még is csak többlet nyerhetett volna a románság. A passivitas a románság számlájára dolgozik a román közérdekek ellen, egyes családok sőt egyesek érdekében.

Ez elég világosan és értelmesen meg van mondva. Következése lesz(?) az, hogy árulónak fogja a szebeni nationalisták román lap kikiáltani. Ez már így járja.

A ki nem úgy akar üdvözülni, mint a komité apelében meg van írva, az el fog kárhozni. Igen, de

meg van írva, hogy: „Szóvirágokkal nagy dolgot még soha sem végeztek.” Én édes istenem, hát nincs e tudva világszerte, hogy minden ember s így a szebeni komité is csak olyan tollal ír, a milyen van? Trase mari!

Czenkalji.

A brassói kereskedelmi kamara és a „Brassó”

A brassói kereskedelmi kamara t. titkára jónak látta a brassói német lap idei 106. számában reflektálni a „Brassó” idei 48. számának azon cikkére, melyben a kereskedelmi kamara hivatalos nyelvről volt szó

Kötelességemnek tartom erre röviden válaszolni.

A kamarai titkár ur idézett cikkünkben nemzetiségi tendenciát lát, sőt határozottan valótlannak jelenti ki az ott írottakat. Egy füst alatt a „Székely Nemzet” is kap leczkét, — de ezzel végezzon ő.

Nagyon sajnálom, hogy a t. titkár ur tagadása által azon kellemetlen helyzetbe kell jönnem, tényekkel igazolni a titkár ur tévedéseit.

Vajjon nem igaz-e, hogy a brassói kereskedelmi kamara Budapest főváros tanácsának múlt évi megkeresésére, — melyben ez posztó-szükségletének fedezése tárgyában a kamara közbejárását kérte, 1886. október 28-áról keletve 3352. sz. a. német átirattal felelt s az egész ügyet egyszerűen lerázta magáról?

Vajjon nem igaz-e, hogy a brassói kereskedelmi és iparkamara a múlt hóban több nagy-külföldi megyei magyar községnek német átiratokat küldött?

Vajjon nem igaz-e, hogy a brassói kereskedelmi kamara a háromszéki lapoknak s azelőtt nekünk is német közleményeket küldött, — a míg mi azokat vissza nem küldtük, kérve magyar közleményeket?

Vajjon nem igaz-e, hogy a kereskedelmi kamara német átiratot küldött a „Székely Nemzet”-nek is, a miről ez annak idején azon megjegyzést tette, hogy „neki bizony hiába küldi azon német „akombakumokat”? Ha a t. titkár ur megtudja ezeket a tényeket czáfolni, úgy bevonjuk a vitorláinkat s bevalljuk, hogy felszólalásunk jogtalan s téves volt.

Vajjon nem igaz-e, hogy a brassói kereskedelmi kamara addig nem tette közzé a „Brassó”-ban is azon közleményeket, a melyeket elküldött a német lapnak, míg amiatt nyilvánosan fel nem szólaltunk?

Vajjon mondhatja-e a t. titkár ur, hogy a kamara úgy képviseli az ipar s kereskedelem érdekeit, mint az különben kötelessége volna?

Vajjon tagadja-e, hogy a kamara épen a semmit tevés s más terhelő okok miatt annak idején a kormány által felosztatva? Engedelmet kérek, a míg ezekre alapos tényekre igazgató czáfolatot nem nyerek, addig nem vonhatom vissza azon állításomat, hogy a brassói kereskedelmi kamara nem felel meg hivatásának. De valóban sajátságos, hogy a t. titkár ur fennakadt hivatott cikkünkön, mikor már 1884-ben Dr. Weisz Ignác brassói ügyvéd a kamaráról a „Nemere Határszéli Közlöny” 105. számában, majd „Az erdélyi közművelődési egyesület és a brassói magyarság” című önálló füzetében ezeket találta mondani, — a nélkül, hogy a kamara ezzel szemben igazolta volna magát: „ . . . Ideje, hogy ezen intézmény, mely eddig csak tetemes összegekbe került, de hivatását soha sem töltötte be, oly vezető kezébe adassék, kik hazafias szellem mellett kellő erélylyel, képzettséggel, tapasztalattal és becsületességgel bírnak ily intézet vezetésére.”

A mit irtunk, tényekre alapítottuk. A ki nem tud ellenérvekkel felelni, az egyszerűen odaveti: nemzetiségi izgatás. Hisz azon lap szerkesztője is, melyben a t. titkár ur cikke megjelent, elég bárgyu — engedelmet ezen inparlamentáris kifejezésért azt mondani „Oly lapok, mint a „Brassó” nem léteznek számunkra.” Mert a „Brassó” a tények, az igazság s jog alapján áll, holott annak a szerkesztőségnek a lábai alatt inog a föld, annak egyetlen érve: az izgatás. Természetes, hogy könnyebb kitérni, mint szembeállani. Különösen oly világápnak. A t. kamarai titkár urtól azonban elvártuk volna, hogy tényekkel czáfoljon.

Ezeket általánosságban. A mi már most a t. titkár ur cikkének személyes oldalát illeti, arra nem reflektálok s csak annyit viszonzok, hogy közpályán működő egyének — fiatalok vagy öregek — nem életkoruk, hanem működésük szerint esnek elbírálás alá. Az aggkor legfeljebb kíméletet idézhet elő, — de az igazságot azért meg nem változtathatja.

Bármily tisztelettel viseltessem is különben a t. titkár ur magánszemélye iránt, — a mit itt ki is jelentek — azért azt még sem tagadhatom s nem is

akarom eltagadni, — hogy: a brassói kereskedelmi és iparkamara nem áll hivatása magaslatán.

Szterényi József.

Helyi és vidéki hírek.

A királyné Brassóban. Erzsébet királyné Ő felsége Vasárnap d. u. keresztyénvárosunkon. Már szombaton megérkezett a m. kir. államvasutak igazgatósági elnöke, Ludvig, ki Vasárnap felment Predeálra, hogy ott a vonatát átvegye és személyesen vezesse. Ő felsége külön udvari kocsin d. u. 4 órakor indult el Sinaiából s pont fél hat órakor érkezett Brassóba. Soha a pályaudvaron annyi közönség nem volt, mint vasárnap d. u. Nem tulzunk, ha az ott egybegyűlt közönség számát legkevesebb ötezerre tesszük. A vasúthoz vezető utcákon nem lehetett járni, annyi volt a közönség. Egész a második órházig mind zsufolva állottak a nézők a vonal mentén. A pályaudvaron a rendőrség díszbeöltözve tartotta fenn a rendet s habár kordon is volt vonva s óriási erőmegfeszítést vitt végbe, lehetetlen volt a tolongást elensúlyozni. Különös elismerés illeti Dankmaringer állomás főnököt előzőkeny s példás magatartásáért. Mint hivatalos személyek jelen voltak: Roll Gyula kir. tanácsos alispán, Brennerberg Ferenc polgármester, kik frakban jelentek meg. Hiemesch Ferenc főkapitány, Litsken József alkapitány, Kaufmann Arthur rendőrbiztos s Streulia Pál rendőrhadnagy, kik díszruhában jelentek meg. Mintegy fél hat órakor berobogott a vonat az állomásra, hol zajos, ezer, meg ezer torokból felhangzó éljen! s hoch! kiáltások fogadták. Az udvari kíséret tagjai kiszállottak, de Ő felsége nem volt látható. A vonat 5 perczig állott, mert mozdonycsere volt. Az éljenzések fel-felhangzottak újból s újból. Végre, mielőtt a vonat megindult volna, Ő felsége megjelent egy ablak jobb oldalánál s egyik kezével legyezgetve magát, hajlongással fogadta a tüntető éljenzést. Mikor a közönség megpillantotta a felséget, tödult előre, tombolt lelkesedésében, úgy hogy egy gyermeket majd agyonzúztak. A rendőrség kevésnek bizonyult a rend fenntartására svasuti szolgálattal kellett alkalmazni a közönség visszanyomására. A pályaudvarban megjelent a város részéről két gyönyörű virágcsokorral Brennerberg polgármester két szeretetreméltó kedves leánya fehérbe öltözve. Sajnálattunkra azonban nem volt alkalom a csokrok átadására. Őt percznyi tartózkodás után a vonat ismét továbbrohogott, kísérve a tömeg lelkes éljenzéseitől.

Lapunk múlt számának két belső oldala a szedő hibájából felcserélve került az olvasó kezeibe. Ugyanis a második s harmadik oldal helye a gépbe való tétnél felcseréltetett, a mi csak akkor vétetett észre, mikor már késő volt arra, hogy újból nyomassuk. Ezen, a szerkesztőség vagy kiadóhivatal hibáján kívül történt mulasztásáért elnézést kérünk.

Brassó város képviselő testülete f. hó 18 án szerdán d. u. 3 órakor rendkívüli gyűlést tart, melynek lényegesebb tárgyai: A hirdetésügy; a helyi vasut s az adókövető bizottságba két bizalmi férfi választása.

Majális. A brassói m. kir. áll. iskolák ifjusága ma tartja idei majálisát. A tanári kar kénytelen volt megragadni az első kínálkozó kedvező napot, nehogy az esetleges rossz időjárás akadályozza a majális megtartását. Az ifjuság zenével s zászlókkal vonult ki reggel a Hontérus térre, hol az ünnepély az évenként megszokott egyszerűséggel, és kedélyességgel fog végbemenni. Mint eddig úgy az idén sem adtak ki meghívók s a közönség lapunk útján kéri a tömeges megjelenésre. Reméljük, hogy Brassó város magyarsága, — ha kissé elkészen is veszi a hirt — a délutáni órákban tömegesen fog a majális színhelyére vonulni s az által bizonyítani, hogy meleg érdekléssel viseltetik állami iskoláink iránt.

Színészet rovatunk tér szűke miatt mai számunkból kimaradt.

Hymen. Dr. Pawelka Ernő helybeli kitűnő s általánosan kedvelt orvos f. hó 21-én d. u. 3 órakor vezeti oltárhoz a helybeli róm. kath. plebánia-tempomban Brossek Antal derék polgártársunk, helybeli jó hírnévnek örvendő posztógyógyász, kedves és szeretetre méltó leányát, Gusztaviana kisasszonyt.

Rendőri hírek. Elfogott tettes. A tolvajnő, ki f. évi április 22-én hehatolt dr. Weisz Ignác helybeli ügyvéd irodájába s onnan egy esernyőt lopott el, megkísértvén egyidejűleg a Wertheim szekrény feltörését, végre elfogadtatott miklósvári Puzes Erzsébet személyében, a ki tegnap átkísértetett a büntető bírósághoz.

E. M. K. E. Az E. M. K. E. nagy-külföldi megyei választmánya f. hó 23-án gyűlést tart, melyre következő meghívó adatott ki: Az E. M. K. E. nagy-külföldi megyei választmánya f. évi május hó 23-án d. u. 6 órakor a kaszinó termében ülést tart, melyre is uraságod tisztelettel meghívatik. A tanácskozás főbb tárgyai: 1) Elnöki megnyitó és bejelentések. 2) Jelentés a választmány működéséről 3) igazgatósági leiratok. 4) Pénztári jelentés. 5) Folyó ügyek. 6) Indítványok. — Segesvár 1887. május 13-án. Horváth László, alelnök. Rohn Nándor, jegyző.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 4616.—1887.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének 1886. évi zárszámadásai felülvizsgálatán s a folyó hó 10-én tartott állandó választmányi gyűlésben tárgyalván, az 1886. évi XXI. t.-cikk 17. §-a értelmében mai naptól kezdve 15 napon közzsémleire tétettek ki; mi is oly hozzáadással hozatik köztudomásra, hogy a számadások, valamint az állandó választmány véleménye a fent említett idő alatt a hivatalos órákban a vármegye kiadóhivatalánál betekinthezők.

Brassó, 1887. évi május hó 11.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

(219) 1—3

Szám 4708.—1887.

Hirdetmény.

A Brassó város határán fennálló viziművek és vízhasználati jogosítványok iránt az 1885. évi XXIII. t. cz. 189. §-a határozmányai szerint benyújtott bejelentések az azok elleni észrevételek beadása végett, folyó évi május hó 1—31-éig a városi tanács iktató hivatalában a rendes hivatalos órák alatti betekintésre fel vannak fektetve.

Együttal felhivatnak az érdekeltek, esetleges észrevételeiket az egyes bejelentések ellen külön-külön, legkésőbb f. évi május hó 31-ig az alólírt városi tanácsnál benyújtani.

Brassó, 1887. április hó 30-án.

A városi tanács.

(204) 2—3

Szám 762.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 3-án kelt 12925. számú rendeletével a nagyváradi-kolozsvári brassy államút 233—234. klm. szakaszán rőzsésarkantyuk építését és útkorlát felállítását 3062 frt 97 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június hó 2-ik napjának d. e. 10 órájára a nagy- és kis-küküllő megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál — a rendes hivatalos órákban — naponként megtekinthetők.

Ségesvárt, 1887. május hó 12-én

Nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. építészeti hivatal.

(228) 1—1

Hirdetmény.

Alulírt mint a „*Mercur*” közvetítő és cseleedszerző intézet tulajdonosa, van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy intézetem minden nemű és rangú személyeket közvetít szállodák, vendéglők és kávéházak, valamint magánházak részére is.

Továbbá elvállalok mindennemű megbízásokat mérsékelt díjak mellett. Titoktartás, valamint gyors szolgálat biztosítatik.

Kiváló tisztelettel

Tutsek E.

Brassóban, a Nagy-utca és Tehén-piac sarkán, 481. sz. a

(211) 1—3

Vendéglő-megnyitás.

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a Bolonyában lévő, „*az Oroszlánhoz*” czimzet

kerti vendéglőmet

teljesen ujonnan berendezve, megnyitottam. Nyári termemben a közönség rendelkezésére áll egészen új tekeasztal, az egyetlen a Bolonyában. Kitűnő fedett tekepálya is van.

Jó ételekről s italokról, gyors és pontos kiszolgálásról gondoskodva van. Számos látogatásért esd

(206) 2—3 **özv. Benedek Aronné.****AVISO!**

Mint hogy üzletemet csak ideigszent-Mihály-napig szándékozom folytatni, — összes áruimat féláron adom el máától kezdve, sőt sok cikket még a féláron alul is.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

(205) 1—3 **I. T. Wagner.****Lakások**

kiadók: Nagy-utca 493. szám alatt az egész első emelet a Nagy-utca és Czérna-utca felé, szintugy egy az udvaron levő raktár.

Továbbá Széles-utca 596. szám alatt egy nagy szoba, egy udvari lakás, egy nagy borpince, egy istálló a hozzátartozó lakással.

Bővebb adatok megtudhatók özv. **Wächter Lina** főispánnénál (Széles-utca 506. sz. a.), vagy **Biró Gyula** cipő-raktárában, (Nagy-utca 493. szám alatt).

(220) 1—3

Szám 508.—1887. t.lkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A közhalmi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Baldás István** végrehajtónak **Mózes Mór** végrehajtást szenvedett elleni 40 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében a közhalmi kir. járásbíróház területén lévő a hévízi határon fekvő, a hévízi 104. számú telekkönyvben A + 193. hr. számú egész ingatlanra az 1881. évi LX. t. cz. 156. §-a pontja értelmében 60 frt kikiáltási árban; továbbá a hévízi 153. sz. tjkönyvben az A + 194. hr. számú ingatlanra 160 frt kikiáltási árban és végre a hévízi 644. számú tjkönyvben az A + 179, 180. és 558. hr. számú ingatlanokra az árverést 479 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi június hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor **Hévíz** község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kikötött óvadékképes értékpapírban a kikötött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bálnatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kőhalom, 1887. február 27.

A kir. járásbíróház mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Issekutz Gyula,
kir. aljárásbíró.

(188) 1—1

Szám 409.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 2-án kelt 12152. számú rendeletével a torda-nagyszeben-brassói államút 208—209. klm. szakaszán lévő 89. számú hid felszerkezetének helyeállítását 1932 frt 01 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az enge-

délyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Fogaras 1887 május 8 án.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(213) 1—3

416.—1887. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 4-én kelt 12026. számú rendeletével a torda-nagyszeben-brassói államút 184—185. klm. szakaszán lévő 39. számú hid felszerkezetének helyeállítását 1053 frt 09 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június hó 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonat-

kozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1887. május hó 8-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(214) 1—3

Szám 408.—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 3-án kelt 13930. számú rendeletével a torda-nagyszeben-brassói államút 187—188. klm. szakaszán lévő 45. számú hid kijavítási helyeállítását 1356 frt 35 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása czéljából az 1887. évi június 3-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitiűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1887. május hó 8-án.

Sompek József,
kir. főmérnök.

(215) 1—3

Basilika-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 1-én.

Főnyeremény 200.000 frt.

Árfolyam: e^o 8 frt 40 kr.

Ezen, részben a m. kir. kormány, részben az osztrák kormány által minden tekintetben biztosított állami sorsjegyek megvásárlását, különös tekintettel a

Basilika-sorsjegyek

általánosan elismert bonítására, ajánlja

Adler L. Jakab

bank- és váltóüzlete

Brassó, Virágsor és Színház-utca.

Kincsem-sorsjegyek.

Huzás 1887. június 24-én.

Főnyeremény: 50.000 frt.

Darabonként 1 frt.

(231) 1—*

XII. állami sorsjegyhuzás

1887. július hó 5-én.

Főnyeremény 60.000 frt, 15.000 frt, — számos mellék-nyereményekkel.

Darabonként 2 frt.

1864-es állami sorsjegyek.

Huzás 1887. június 1-én.
Főnyeremény 150.000 frt, 20.000 frt, 10.000 frt.
Rendes napi árfolyam mellett.

Huzás már a jövő hónapban!

Kincsem 1 frt 11 sorsjegy 10 ft
Sorsjegy csak 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, Váci-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.